

ΑΤΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ἀποληπτισμένη, ἐνδόμιζα δτι μ' ἔλησμόν ποσες... δταν μοὶ εἶπαν δτι ἀνεχώρησες ἐνόμιζα δτι μὲ ἔγκατέλειψες, δτι... ἀλλὰ δὲν θὰ σου τὰ εἰπῶ.

ΡΟΒΕΑΝΟΣ (ἀσπαζόμενος αὐτὴν)

Φίλη μου! φίλατάτη μου! Σοῦ εἶπον δταν ἐπανῆλθον δτι ἀνεχώρησα μὲ ἐπιστημονικήν ἐντολήν καὶ τὸ ἐπίστευσες. Δὲν ἦτο ἀληθές. Ἐξ μῆνας μακρά σου, μὴ δυνάμενος νὰ μάθω τι περὶ σοῦ παρὰ μόνον δ., τι δ' ἀδιάφορος κόδημος μοῦ ἐλεγε, εἴχα τὴν καρδίαν μου πλήρη πόθου. ὑπονοιῶν, ζηλοτυπίας, ἀπελπισίας, διότι δ Ζορνέδκος ἐπνεε τὰ λοισθια καὶ μόνον θαῦμα ἥδυνατο νὰ τὸν σώσῃ!

ΛΙΑ

Πῶς εἶναι δυνατόν! Τὸ καῦμένο τὸ παιδί! φίλατα Γεώργο! (λαμβάνει κάθισμα καὶ κάθεται πάρα τὸ ἔδιλιον τοῦ Γεωργίου).

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Ο Ζορνέδκος ἐκνήγει εἰς τὴν Ούγγαριαν! Συνεπείᾳ ἐνδός συμβάντος, εἰς τὸ δποῖον λέγεται δτι δὲν ἔδειξε διαγωγήν, καθὼς πρέπει... Ούγγρος τις τὸν κατηγρησεν δτι ἐρωτεύθη ἢ ἥθελε νὰ τοῦ πάρῃ τὴν σύζυγόν του...

ΛΙΑ

Ναὶ; Δι' αὐτὰ εἶναι καλός δ κύριος αὐτός!

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Δὲν ἕξεύρω, δὲν τὸν κατηγορῷ!... ἐκτὸς τούτου φαίνεται δτι δὲν ἦτο μόνον λάθος ἴδικόν του. Ο Ούγγρος δσχημος καὶ γέρων ἦτο δλως τὸ ἐναντίον τοῦ φίλου μας, ωραίου, εὐγάλωτου καὶ χαριεντος πρὸς τὰς κυρίας. Τέλος, λαμβάνω αἴθνης τηλεγράφημα τὸ δποῖον μὲ προσκαλεῖ ἐκεῖ ἀμέσως. Ἀναχώρω τὸ ἐσπέρας καὶ εἰς τὰς 6 τὸ πρωΐ παρίσταμαι μάρτυς εἰς μονομαχίαν προκληθεῖσαν ἐκ πάθους καὶ ἐκδικήσεως, κατὰ τὴν δποίαν δ Ζορνέδκος ἔδασε πληγὴν διὰ ξίφους διαπεράσαν τὸ ἄνω μέρος τοῦ πνεύμονος.

ΛΙΑ (καλύπτουσα τοὺς ὄθηλμούς της)

Φρικτόν!

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Ἐννοεῖς τὴν θέσιν μου! Βλέπων αὐτὸν σχεδόν νεκρόν, ἀπεφάσισα νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψω οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δως δτον ἔξαντλησα πᾶν μέσον πρὸς σωτηρίαν του. Ἐπὶ δν μῆνα ἐνδόμιζον δτι θὰ παραφρονήσω. Οὐδενὸς ἔφεισθην μύστηριον τῆς ἐπιστῆμης, οὔτε αὐτὴ μὲ ἀφῆσε νὰ μαντεύσω ἢ νὰ ἐννοήσω, ἀν καὶ δην εἰς ἔξοχήν, πολλάκις στερούμενος τῶν δσων εἶχον ἀνάγκην, ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως μου καὶ ἀνδριζόμενος ὑπὸ τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἀφοσίωσεως τῆς γυναικός, τῆς αἵτιον τῆς καταστροφῆς ταύτης, ἐπάλαισα, μετὰ δν μῆνα ιρκίζα νὰ ἐλπίζω δτι δὲν θὰ ἀποθάνη. Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν μονομαχίαν μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς Ἰταλίαν, δπου ἀνέκτησε τὰς δυνάμεις του, μόλις δὲ μετὰ ἔξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης μονομαχίας κατώρθωσα νὰ ἐπανέλθω μετ' αὐτοῦ ἔδω, χωρίς νὰ μηπορῶ νὰ τὸν ἐγκαταλείψω οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν.—Αι λεύκαι τρίχες, φίλατάτη Λια, τὰς δποίας βλέπεις εἰς τὴν

κεφαλήν μου, εἶναι τραναὶ ἀποδείξεις τῶν δσων ὑπέφερα τδτε ἔνεκα τοῦ ἀτυχῆματος αὐτοῦ καὶ τοῦ πρόσθιου μου!

ΛΙΑ

(πλησιάζουσα τὸ κάθισμά της, πρὸς τὸ την Ρ. δάκτυλο, τὸν περιπτύσσεται καὶ τὸ ἀπαλότερο)

Φίλατα, φίλατα Γεώργο, πόσον σὲ ἀγαπῶ! Θέλεις νὰ μὲ συγχωρήσης δι' δλας τὰς ἀνοσίας τὰς δποίας σου εἶπα πρὸ δλίγουν; (χαντετικά κώδων, ἔπειτα γηραιότερα)

ΡΟΒΕΑΝΟΣ (ἰγνόμενος ταχέως)

Τώρα πράγματι ἀρχίζει δ χορός! Κάπιος ἔρχεται!

ΛΙΑ

Δέκα καὶ μισή περασμέναις! Κάπως ἀργά!...

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Τι καλὰ ποῦ δημεθα οι δύο!...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Οι ἀνωτέρω. Ο ΣΥΜΕΩΝ (φέρων τὸ χειρόκτια)

ΣΥΜΕΩΝ

Αφέντη, ἥλθαν δύο κύριοι, ἔνας γιὰ νὰ παίξῃ πιάνο, καὶ δὲλλος μὲ ἔνα βιολί καὶ δν σωρὸ χαρτιά!

ΡΟΒΕΑΝΟΣ (πρὸς τὴν Λιαν)

Η δροχήστρα! (πρὸς τὸν Συμεῶνα) Καλά, καλά. Εἰπέ τους νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν αίθουσαν καὶ ἔδην τυχόν κρυώνουν, δόσε τους κανὲν ποτὸν νὰ ζεσταθοῦν.

ΣΥΜΕΩΝ

Πολὺ καλά, ἀφεντικό! (ἰξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΛΙΑ (παρὰ τὴν ἔστιαν ἐστραμμένη πρὸς τὸν καθρέπτην). **ΡΟΒΕΑΝΟΣ** (όλιγον ἀπωτέρω παλ-ζων μὲ τα χειρότια του).

ΡΟΒΕΑΝΟΣ (μειδιῶν)

Μουσικὴν δχομεν! τὸ φαγητὸν εἶναι ἔτοιμον, τὰ κεριά ἀναμμένα, μόνον οι προσκεκλημένοι δὲν ἔρχονται (προχωρεῖ πρὸς τὴν Λιαν). Δηλαδὴ τὸ πράγμα δὲν μόνο φαίνεται πολὺ καθὼς πρέπει. Ηεριμένομεν καπως πολύ. Δὲν εἶναι ἔτοι, φίλατη;

ΛΙΑ (στρεφομένη)

Τὸ βέδαιον εἶναι δτι εἶναι πευτεργον, πολὺ περιεργον! Διὰ τὰς κυρίας καλά, ἀλλὰ τούλαχιστον οι κύριοι ἐπρεπε νὰ ἔλθουν δλίγον ἐνωρίτερα, νὰ μῆς ἀφήσουν πόδον πολὺ μόνους...

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Μόνοι; δημεῖς μόνοι; Απατᾶσαι οἰκτρά, φίλατη μου! Τούναντίον, εύρισκόμεθα εἰς τὴν πλέον ἐκλεκτὴν καὶ εὐχάριστον συναναστροφήν. Πλῆθος ἀγαπητῶν καὶ ἀληθῶν φίλων μῆς περιστοιχίζει καὶ ἐκ μόνης τῆς θελήσεώς μας ἔχαρταται νὰ τοὺς θέσωμεν εἰς κίνησιν, νὰ τοὺς κάμψωμεν νὰ παρουσιασθοῦν τῷρα δὲν πλήρεις ζωῆς, ζωῆς τὴν δποίαν δξησαν μαζῆ μας.

ΛΙΑ (τρώγουσα ρῶγα σταφυλῆς)

Δὲν σὲ ἐννοῶ. Ἐλαβες λυρικὸν ύφος!... Αρά γε διὰ νὰ κρυψῃς τὴν δυσθυμίαν σου δὲν δημεθα διασκεδάσης τὴν ἀνυπορεύσιαν σου;

ΡΟΒΕΑΝΟΣ

Τὴν ἀνυπομονησίαν μου; Ποῖος σου τὸ εἶπε; "Αν θέλης νὰ μάθης τὴν ἀληθείαν θὰ δην πολὺ εύχαριστημένος ἔαν δὲν πρέπει κάνεις, διὰ νὰ μείνω μαζῆ σου μόνος, πράγμα τὸ δποῖον δὲν μοῦ συμβαίνει συχνὰ μὲ τὴν ζωὴν τὴν δποίαν διάγομεν.—Τὸ πρωΐ ἐγώ ἐξυπνῶ ἐνωρίς, σύ, κουρασμένη ἀπὸ τοὺς χορούς, τὰς συναναλίας καὶ τὰς διασκεδάσεις, ἐξυπνῆς ἀργά: συναντώμεθα εἰς τὸ πρόγευμα, τρώγομεν ἐν βίᾳ, δημιούμεν πολὺ δλγον καὶ μόλις πίωμεν τὸν καφέν ἐγώ μὲν ἐξέρχομαι διὰ τοὺς ἀσθενεῖς μου, σύ δὲ ἐνδύεσαι, καὶ δην περὶ τὰς 5 ἐπανέλθω διὰ νὰ δεχθῶ τοὺς πελάτας μου, σὺ δηχεις ἀναχωρήσεις πρὸ δύο ώρῶν δι' ἐπισκέψεις καὶ μόλις βλεπόμεθα εἰς τὸ δεῖπνον. Μετὰ ταῦτα ἐγώ ἐνδύομαι τὸ φράκο μου σὺ τὸ ντεκολτέ σου καὶ ἐξέρχομεθα διὰ νά... διασκεδάσωμεν ἔως τὸ πρωΐ, δὲτε ἐπιστρέψομεν ἐλεεινοὶ ἀπὸ τὴν κούρασιν διὰ νά... ἀρχίσωμεν τὴν ἐπαύριον τὰ ἴδια!. Πότε θέλεις λοιπὸν νὰ εύρω καταλληλότερον καιρὸν διὰ νὰ δημούσια καλλίτερον νὰ συναθροίσωμεν τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, τοὺς καλούς μας φίλους, τοὺς μόνους ίσως οι δποῖοι οὐδέποτε μῆς ἔγκαταλείπουν, περὶ τῶν δποίων σου δημίλουν πρὶν. Πότε, πότε, πότε! "Αν δχι τῷρα εἰς τὰς ἔνδεκα, δπότε ἐπεθύμουν δλα τὰ ωρολόγια τῆς πόλεως νὰ σημάνουν δκτώ τῆς πρωΐας, διὰ νὰ μῆς ἔλθουν οι προσκεκλημένοι νὰ διαταράξουν τὴν ήσυχιαν μας, τὴν δημιλίαν μας. τὴν ἀγάπτην μας καὶ τὴν χρυσὴν δημητρίν τῶν ἀναμνήσεών μας!...

ΛΙΑ (προσσλεπούσα αὐτὸν μετ' ἀγάπτη)

Ποία μεταβολή! τι γλυκύτης δημίλας, ἀγαπητέ μου, φίλατέ μου! μοῦ φαίνεσαι ἀλλος παρ' δπως δημην συνειθισμένη νὰ σε βλέπω, καὶ τοῦτο μοῦ προξενεῖ μὲν ἐκπλήξειν ἀλλὰ καὶ γλυκεῖαν ἀποκάλυψιν! "Ομίλησε! δημίλησε! "Εχεις δίκαιον, δὲν είμεθα μόνοι διότι ἀγαπώμεθα καὶ δλοι οι δλλοι μοῦ εἶναι ἐνοχλητικοί. Εμποδίζοντές με νὰ σὲ ἀκούω καὶ νὰ αισθάνομαι εμαυτὴν εύτυχη πλησίον σου! (κάθηται ἐπὶ δεδωλίου παρὰ τὴν ἔστιαν, πληπουσα λευκὸν τρίχατον περὶ τοὺς γυμνοὺς ώμους της).

(Συνέχεια. - Μετάφρασις ἐκ τῆς Ρουμανικῆς).

N. ΜΟΣΧΑΚΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Λέων Δελέβ

"Ο Λέων Δελέβ ἐγεννήθη τῷ 1836 ἐν μικρῷ τόπει τοῦ νομοῦ τῆς Σάρδηνς. Ἐλθὼν τῷ 1848 εἰς Παρισίους εισῆχθη εἰς τὸ Θρέιον, συγχρόνως δ' ἀνῆλθε τὴν σκηνὴν τῆς "Οπέρας, ὡς παῖς τοῦ χοροῦ.

Δέν ἔτη μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν τάξιν τοῦ κλειδοκυμάλου, τὴν διευθυνόμενην ὑπὸ τοῦ Κουππέ, συγχρόνως δ' ἐ-